

Megvalósítható javaslatok

Sikeres az idegenforgalmi pályázat

A Csongrád megyei tanács kereskedelmi osztálya júniusban hirdett pályázatot Szeged és környéke, Hódmezővásárhely, Szentes, Makó és Csongrád tízéves távlati idegenforgalmi fejlesztésére. A pályázatnak az volt a célja, hogy a beérkező javaslatokat összegezzék az idegenforgalom fellendítésének érdekében, továbbá, hogy mit lenne még célszerű bekapcsolni az idegenforgalmi kínálatba. Hogyan lehet a fogadóképességet fejleszteni, a bel- és külföldi turizmus igényeit minél jobban kielégíteni amellyel, hogy figyelembe vesszük Szeged és Csongrád megye lakosságának igényeit a népgazdasági és az idegenforgalmi érdekek szolgálatában.

Számos mű, átfogó dolgozat érkezett a pályázatra Szegedről, Hódmezővásárhelyről, Szentesről, Makóról és Csongrádról. Az MTESZ megyei szervezete által létrehozott ötagú munkabizottság — Vida László erdőmérnök, dr. Andó Mihály kandidátus, Farsang Lászlóné dr., a megyei tanács kereskedelmi osztályának vezetője, dr. Antalffy Györgyné, az Idegenforgalmi Hivatal vezetője, Kocsis János építésmérnök — értékelte az értékes pályamunkákat. Egészében átfogóak azokat a lehetőségeket, amelyeket idegenforgalmunk felhasználhat a fejlődés érdekében. A pályázatok között szerepel létrehozni Szegeden, a paprika városában paprikamúzeumot egy alsóvárosi „napisugaras” házban. Tápén be lehet mutatni az Árpád-kori templomrészt, a gyékényszövő ipart, Szőregben a műemlék jellegű szerb templomot. Kiskundorozmán a szélmalom mellett népzenei találkozók rendezését javasolja egy dolgozat.

Szeged strandolási adottságait elemzi az egyik pályamű, s a pályázó kiterjesztéssel a további lehetőségek felkarolására. Strandolásra alkalmasnak látja a baktói lakótelep mögött, az úgynevezett Bika-tavat. Tarjánban pedig a körtöltés mellett húzóórdó rendezésével kiépíthető egy pihenőhely és tornapálya. Számos dolgozat valósággal íllusztrációk, aktuális várospolitikai kérdésekhez. Szerepel ezekben még több parkolóhely kiépítése, további benzinkutak létesítése, a köztisztaság korszerűsítése, komp- és sétatávjáratok szervezése, csónak- és kajakkölcsönzés, a város közlekedéséből kiiktatható sorompók megszüntetése, tömegközlekedési esz-

közök menetidejének rövidítése.

Szeged természeti, építészeti látványosságai és adottságai mellé felsorolja egy pályázó a Vetyehát, a Fehértó és a Sasér bemutatását hazai és külföldi vendégeinknek, ugyanakkor javasolja egy SZOT gyógyszálló építését. A Vársétány fa- és bokorállományának kiegészítését és nemesítését veti fel egy másik pályázó, ugyanakkor Felsővárosban egy hajógazdaház bemutatását az ott élő vízen járók, hajóácsok, halászok már kiveszőben levő eszközeivel. Ugyanitt emlékműzeum felállítását szorgalmazza azoknak a nevezetes személyeknek a tiszteletére — Dugonics András, Vedres István, Dankó Pista stb. —, akiknek működése nagyjából ehhez a városrészhez kapcsolódott.

A zombói erdő turisztikai szempontból is figyelemreméltó. Kívánczik ide egy kilátótorony. Az erdő szélén levő 200 éves csárdát — ahol Rózsa Sándor többször megfordult —, érdemes helyreállítani. A szatmári Pásztor-villa a munkásmozgalmi mártíroknak állíthatna emléket. A fehér-tói csárda mellé kívánczik egy múzeum-szoba, amely Fehértó madárvilágát mutatná be, s egyben emléket állítana a nemrég elhunyt dr. Beretz Péter ornitológus munkásságának is. Érdeklődésre számíthat Szőregen a XI. századi templom, továbbá az opusztaszeri emlékmű és monostor, amelynek környezetét rendezni kell. Ásott-halmán találjuk a 180 éves nyárfát, amelyről a néphit azt tartja, hogy Rózsa Sán-

dor jelfaja volt. Ennek környéke kirándulásra nagyon alkalmas. A Postaköcsi csárda mellé elfér egy kemping, a jánosszállási állomás szomszédságában pedig, a régi szikósfürdő kialakításával, alkalmas a környék sátorborozására.

Szeged és környékéhez hasonlóan az idegenforgalom fejlesztéséhez további lehetőségeket tárnak fel a pályázók Hódmezővásárhelyen, Csongrádon, Szentesen és Makón. A dolgozatokból azt összegezhettük, hogy Csongrád megyében még távolról sincsenek kihasználva az idegenforgalmi lehetőségek. Ezek felkarolása érdekében hirdették meg a pályázatot.

A beérkezett pályamunkákak szinte mindegyike közhasznú és megvalósítható. A pályázaton I. díjat, 3 ezer forintot nyert a Móra Ferenc Múzeumból dr. Csongor Győző és dr. Juhász Antal. II. díjat, 1500 forintot érdemelt pályamunkájával a Szegedi Erdőgazdaság kollektívája és Bodola Miklós, Szeged, Kecskeméti utca 3/A szám alatti lakos. A III. díjat, 1000 forintot kapta Kelemen Gábor, Szeged, Tolbuhin sgt. 8., dr. Andriko Ferenc, Szentes. Kossuth tér 5., Molnár Ernő, Hódmezővásárhely, Rákóczi u. 1., Forgó Gábor, Makó, Bajza utca 6., a Csongrád megyei Levéltárból dr. Perneki Mihály. Számosan részesültek még pénzjutalomban. A pályadíjakat hétfőn, november 4-én délelőtt Farsang Lászlóné dr., a megyei tanács kereskedelmi osztályvezetője adja át a tanács háza vtermében.

L. F.

Harmincéves a Kossuth Kiadó

A párt kiadója fennállásának 30. évfordulóját ünnepelték szombaton az MSZMP budapesti bizottsága Villányi úti oktatási igazgatóságán. A bensőséges ünnepségen megjelent és az elnökségben foglalt helyet Győri Imre, az MSZMP KB titkára, dr. Molnár Ferenc kulturális államtitkár, dr. Móra Gyula, és dr. Bagota Béla, a KB osztályvezető-helyettesei, Gábor Viktor, a kiadói főigazgatóság vezetője. Ott voltak a nyomdák és a kiadók képviselői, valamint

a Magyar Könyvkiadók és Könyvterjesztők Egyesülésének vezető munkatársai is. Mózes Tibor, a Kossuth Kiadó pártbizottságának csúcsitkára üdvözölte a megjelenteket, majd Berei Andor igazgató mondott ünnepi beszédet.

—Kiadónk 30 éves működése eiválaszthatatlan a felszabadult magyar nép 30 éves építő munkájától. Szilárd elhatározásunk, hogy pártunk irányításával a következő évtizedekben is mindent elkövetünk, hogy munkánk, könyveinkkel hozzájáruljunk a szocialista Magyarországnak kibontakozásához, továbbfejlesztéséhez — mondotta Berei Andor.

Ezt követően Győri Imre köszöntötte a jubiláló kiadót, majd dr. Molnár Ferenc Németh Jánosnak, a Kossuth Kiadó pécsi kirendeltsége vezetőjének, dr. Remete Lászlónénak, a kiadó szerkesztőjének és dr. Székely Sándorné előadónak átnyújtotta — a kulturális miniszter által adományozott — Szocialista kultúráért kitüntető jelvényt.

Fiókkönyvtár Tarjánban

November 6-án Tarjánban, a 606. épületben megnyílik a Somogyi-könyvtár 2. számú fiókja. Ki-ki 5 ezer kötet szépirodalmi és különböző szakismeretű nyújtó könyvek között válogathat, izlésének megfelelően. A fiatalok megtalálhatják az iskolai kötelező olvasmányokat. Gazdag a választék mesekönyvekben is. Beiratkozási díj egy évre a felnőtteknek 3, a gyermekeknek és tanulóknak 1 forint. A könyvkölcsönzés díjtalan. Nyitvatartás munkanapokon — csütörtök és szombat kivételével — délelőtt 10-től 12 óráig, délután 2-től fél 7 óráig, csütörtökön délután 2-től fél 7 óráig, szombaton 2-től 6 óráig.

Az egyenlet két oldala

Könnyen rásúti egyik ember a másikra: amolyan érdekember. Olyan, aki mielőtt a kisujját is megmozdítaná másért, alaposan meghányja-veti, vajon származik-e ebből neki, magának valami haszna. Szem előtt van-e, amikor a jót cselekszi, bár az sem mindegy, kinek a szeme előtt. Szaporodnak-e a piros pontok a főnök képzeletbeli noteszében, s ha igen, hányszor kell még ilyen tennie, hogy elérje karrierje óhajtott lépcsőfokát? Vagy hoz-e pénzt a házhöz, ha testvére, vagy — ha van ilyen — barátja kis telkén segít megfúrni a kutat? Ó az, aki félrehúzott szájjal hallgatja a brigád döntését arról, hogy szabad szombatokon felépítse Kovács János házát. Szomszédként is félelmetes: az orvos feleségének segít lecipelni a babakocsit az emeletről — sose lehet tudni —, de a művezető párjának nem teszi meg ugyanezt. Utasként: ülve marad és kerüli a mellette álló idős ember pillantását. Ha járókelő: nem hajol le az elejtett kesztyűért és nem szalad azután, aki elvesztette.

És egyáltalán: szoroz, oszt, még mielőtt mosolyt küldene a vele szemben álló felé, visszaszállhat-e rá ebből a gesztusból valami haszon, ha nem is most — valamilyen kor. Kinek a rokona, jó barátja, ismerőse, hogyan érdemes megnyerni jóindulatát?

Akadnak közöttünk ilyen emberek, s szerencsések vagyunk, ha nem a szemközti íróasztal, vagy gép mellől tekintenek ránk nap mint nap, ha nem a párnázott ajtó mögül döntenek a mi sorsunkról, ha nem a közvetlen szomszédunk, akitől egy szál gyufát se mérünk kérni.

Veszélyesek ezek az érdekemberek. Őzésük nyomán bosszúság, sérelem, megbántottság terem. De nemcsak a munkatárs, a beosztott, a szomszéd vagy a családtag az, akinek megrázkódtatást okoznak. Közösségi-társadalmi méretekben még kártékonyabb tulajdonság az önzés. Mert a számításokba rendszerint hiba csúszik. Az adok-kapok egyenletét nem lehet mindig időben és térben leszűkítve felállítani. Az a brigádtag például, akiről az imént szó esett, szembeszegült tíz ember döntésével, mondván: „Egyedül építettem fel a házam, saját erőből, a kutya se segített. Hát én sem áldozom fel a pihenőnapjaimat.” Ugyanez az ember természetesen vette, hogy a többiek társadalmi munkájából épített óvodába felvegyék az ő kisfiát is.

A közösség: több, együtt boldoguló, egymásra utalt ember szövetsége. Aki csak fél

lábbal lép be ebbe a körbe — akkor, amikor éppen nem a munkát osztják —, annak kívül a helye. Közösségi, társadalmi méretű gazdasági, erkölcsi egyenleteket rúg fel. És ennek már nemcsak ő, az egész közösség kárát látja.

Az önzők ezt az egymásra utaltságot nem ismerik fel. Lehet ennek oka tapasztalatlanság? Hányszor elhangzott már, hogy a fiatalok felelőtlenek, nem lehet számítani, építeni rájuk. Mi más lenne ez is, ha nem az önzés egyik formája? Különbséget kell azonban tenni a felszínes megnyilvánulások és a tényleges cselekedetek között. Elég volt egyetlen segítséget kérő szó, és a diákok száza jelentkeztek, hogy mentsek a földeken, ami menthető. Az azóta készített riportok bizonyítják, nem kényszerből, nem valamiféle közvetlen haszon reményében vonultak ki a sárba szőlőt szedni, kukoricát törni. Most kellemetlen, hideg az idő, esik és fúj is, kedvüket ez sem lohasztja. Becsöngetett hozzám az egyik nap a földszinti fiatalasszony, orvostanhallgató, egy kétéves kisfiú édesanyja. Gumicsizmát akart kérni. S minthogy ilyen nekem sincs, vásárolt egy párat az üzletben. Nem hiszen, hogy nagyon számolgatta volna, vajon egyenlő lesz-e az egyenlet két oldala. Pajkosan ugyan megjegyezte: nagy kár, hogy nem elég édes, kissé fanyar az a szőlő...

Az idősebb emberekhez is igazságtalannak vagyunk néha, amikor a nyugdíjasokat nem számítjuk a társadalom munkaképes tagjai közé. Pedig akik megőrzik egészségüket, szeretnék hasznosítani energiáikat. Jobban oda kellene figyelni rájuk. És nem biztos, hogy szabad általánosítani Dérynek azt az észrevételét, hogy az öregség önzővé tesz.

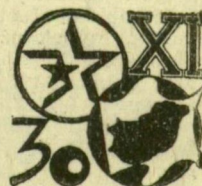
Álljon itt bizonyítékként egy szerkesztőségünkbe érkezett levél idezete: „Tisztelt szerkesztőség! Köztudott, hogy a kedvezőtlen időjárás miatt elakadt az őszi betakarítás... Lapjuk is foglalkozik a témával. Megindult a segítő munkaerők mozgósítása: diákok, katonák, üzemi dolgozók. Javasolom, hogy tegyenek próbát a munkaképes nyugdíjasok munkába állítására is. En magam is, feleségemmel, segítenék bármilyen betakarítási munkában. Érdeklünk közös. Tisztelettel Hülber Gyula.”

Az, hogy valaki felismeri-e a közösség érdekeit, nem lehet életkor kérdése. Annál inkább az embersége és a meggyőződés.

CHIKÁN ÁGNES

A pártkongresszus tiszteletére

Több és jobb cipő

A Minőségi Cipőgyár szegedi gyárában a termelési terv teljesítése mellett a termelési növelését tartják a legfontosabb feladatnak. A háromnegyed év munkájának értékelésekor kiderült, hogy elképzeléseiket sikerül valóra váltani. A tervezett 1 millió 30 ezer pár cipőnél már eddig majdnem 24 ezer párral készítették többet, s ezt elsősorban a termelési növelés jelentős növelésével érték el.

A cipők több mint 93 százalékát külföldi megrendelőknek, a Szovjetuniónak,

Lengyelországnak, Csehszlovákiának, Romániának és Belgiumnak gyártják, így igen fontos az exportterjesztése. Eddig minden tértelt időben kiszállítottak, még hozzá úgy, hogy az exportból visszamaradt áruk mennyisége mindössze 1,1 százalék volt, a tervezett másfél százalékhelyett. Az összes termékre előírt minőségi követelményeket 1,3 százalékkal teljesítették túl az év első 9 hónapjában, holott vállalásukban felszázalékos javulást ígért. A selejtes áruk részaránya a terveknek megfelelően 0,5 százalék. Sikeres munkájukat igazolja a fogyasztói reklamációk egytized százaléka történt csökkenése is. Negatívumként jegyezhető fel, hogy nem sikerült csökkenteni a selejtkárokat, sőt az ezer pár cipőre jutó selejtkár a tervezett 104 forint helyett 142 forintra szökkent.

Szép eredményeket értek el társadalmi munkával is. A többi szegedi gyár dolgozóhoz hasonlóan a cipőgyári brigádok is a gyermekintézmények támogatását tartották első számú feladatnak. A szocialista brigádok kezdeményezésére a gyár va-

lamennyi dolgozója vállalta, hogy egy kommunista műszakot tartanak, a munkabért a bölcsődék, óvodák fejlesztésére fordítják. Eddig több mint 2700 órát teljesítettek, ami gyakorlatilag annyit jelent, hogy minden dolgozó eleget tett vállalásának. Segítik még a gyermekeket közvetlen módon is. Az építők és karbantartók a Hóbiárt basa utcai óvodában és a Szilléri sugárúti általános iskolában végeztek több mint 22 ezer forint értékű munkát, az Ifjúsági brigád pedig a tarjáni bölcsődének, a Tímár utcai és a Hóbiárt basa utcai óvodának dolgozott, közel 12 ezer forint értékben. Ugyancsak a Tímár és a Hóbiárt basa utcai óvodáknak vásárolt ajándékokat a Béke brigád, a tarjáni bölcsőde, a Londoni körúti nevelőintézet és a Tímár utcai óvoda kicsinyeinek pedig a Vörös Zászló brigád kedveskedett ajándékokkal. Rájuk kívül végeztek még mások is társadalmi munkát, de sok lenne felsorolni valamennyi segítőket, kollektívát. Mint ahogy a természetben elért sikerek közül is csak a legjelentősebbeket tudjuk kiemelni.

Meghívás Dániába

Takáts László felvétele

Az elmúlt hetekben kétszer is Szegeden járt Wladimir Kandel (képünkön középen), a koppenhágai nyári fesztivál igazgatója. Vaszil Viktorral a szegedi operamunkájáról konzultált, és ellátogatott a zeneművészeti főiskola szegedi tagozatára, ahol az iskola vonós kamaragyűjtéseit és énekeit, Weninger Richárd (képünkön

kön balszálon) és Sinkó György növendékeit hallgatta meg. A dán szakembert Kedves Tamás (képünkön jobbszálon) tájékoztatta a szegedi akadémiai tagozat munkájáról. Wladimir Kandel a jövő nyári koppenhágai fesztiválra meghívta az iskola egyik növendékgyűjtőjét és Weninger Richárdot, aki kamarazenei kurzust vezet majd a dán fővárosban.